

Ar. pr. Tønde Rarrum og 15 Ore pr. Pot. Det er jo det Bestaaende, saa at vort Forslag altsaa kun gaar ud paa at lade det Bestaaende vedblive. Jeg mener, at saa længe der ikke er større Udsigt til, at en Toldlov kan gennemføres, end der for Tiden er, vil der ikke være nogen Grund til nu i Loven at fastsætte en større Afgift end den nuværende, og dette har ogsaa sin Fordel, idet Loven da vilde kunne træde i Kraft, saasnart den var vedtagen af begge Thing og sanktioneret af Kongen, istedetfor at nu Lovens Straftræden er afhængig af Toldlovens Vedtagelse. Man anser det i Almindelighed for en stor Fordel at faae Udbyttebestatningen, idet det skulde være en retfærdigere og i det Hele taget heldigere Bestatningsmaade end efter Rarrum. Naar det altsaa er Tilfældet, maa det jo være en Fordel, at der ikke gaar for lang Tid hen, inden denne Bestatningsmaade bliver indført, og naar man holder paa den samme Afgift som nu, vil Loven jo kunne træde i Kraft, saasnart den er vedtagen af Rigsdagens begge Afdelinger. Jeg skal derfor anbefale dette Forslag til Thinget.

Fesjen: Ligesom jeg for 11 Aar siden gjorde mig megen Umage for at faae Udbyttebestatningen gennemført, saaledes som den var opstillet i det Lovforslag, som ligner dette, og som var forelagt af den daværende Finantsminister, saaledes ønsker jeg ogsaa at benytte denne Leilighed, da det nu atter er forundt mig at kunne deltage i Forhandlingen om Brændevinsbestatningen, til at faae bortryddet alle de smaa Sten, hvorover Lovforslaget let kunde falde paa dets videre Vej. Jeg har derfor sølt Sympathi med det Forslag, der er stillet af et æret Mindretal i Udvalget, idet jeg formener, at det er billigt, at der gives disse smaa Brænderier, for hvem det vil være saa godt som umuligt at gennemføre Udbyttebestatningen, fritagelse for at faae denne indført. Jeg tror netop, at det er principmæssig rigtigt, at der gjøres saadanne Undtagelser, thi ellers vil Loven ikke blive ligelig for Alle. Det er kun ved, at der aabnes Administrationen en vis Frihed til at afhjælpe de Ulemper, som de almindelige Reglers Anvendelse paa de mest forskellige Tilfælde vilde medføre, at man kommer til en virkelig ligelig Fremgangsmaade mod Alle. Men saaledes som Ændringsforslaget er stillet, har jeg dog ogsaa efter den Anvisning, der ligefrem dertil er givet i Betænkningen af det høitærede Flertal, troet, at det var nødvendigt, at der blev givet Administrationen Frihed til at bedømme, hvorvidt der i det enkelte Tilfælde var en saadan Forskjel tilstede, at der kunde være

Anledning til at stille saadanne smaa Brænderier under andre Forhold end de større. Derfor har jeg tilladt mig at stille dette lille Ændringsforslag, idet det er forekommet mig, at det var det Bedste at benytte Leiligheden, medens vi endnu havde Loven liggende for os, til at faae denne Ændring indført istedetfor at udsætte den til et senere Tidspunkt. Den høitærede Ordfører har bemærket, at han var overbevist om, at den høitærede Finantsminister, dersom der skulde vise sig særlige Vanskeligheder ved at gjøre Slutningen af Lovens § 4 anvendelig i alle Tilfælde, da nok vilde forelægge et Lovforslag for at faae afhjulpen denne Ulempe. Men denne Anvisning paa saaledes at faae en Lov, der skal udtædes om 7 Aar, forekommer mig dog at være noget uholdbar. Jeg haaber, at den høitærede Finantsminister vil beholde sin Plads, til det Tidspunkt indtræder, og jeg mistvivler heller ikke om, at der vil være en meget god Villie hos ham til at forelægge den, men jeg tvivler om, at vi til den Tid ere komne ind i saadanne parlamentarisk paradisiske Tilstande, at en Lovs Forelæggelse er ensbetydende med dens Vedtagelse. Det forekommer mig derfor i ethvert Fald det Sikreste, at man nu, medens man er istand til at afhjælpe de Ulemper, der kunde opstaa ved Lovens stringente Anvendelse paa disse smaa Brænderier, da ogsaa gjør det. Det er jo ganske vist, som den ærede Ordfører sagde, at der maaske slet ikke om 7 Aar eksisterer noget Brænderi, paa hvilket en saadan Undtagelsesbestemmelse kan finde Anvendelse, men at det saa har staaet i Loven og staaar uden Betydning, det kan jo, naar man ikke hænger sig saa overordentlig i Lovforslagets Formssønhed, ikke have nogen stor Betydning. Tilbels af de samme Grunde, som jeg her har anført, er jeg derimod en bestemt Modstander af hele Udvalgets Forslag, der gaar ud paa at stryge den Sætning i § 5, hvor efter Finantsministeren kan indrømme en lille Lettelse med Hensyn til Afgiften. Det forekommer mig, at det gjælder med Hensyn til denne Bestemmelse, at, da den kun vil være i 5 Aar, efterat den er traadt i Kraft, kan der dog ikke være saa megen Fare ved at lade den staa, medens det dog kunde være, at der virkelig var stærke Villighedsgrunde, der kunde tale for at nedsætte Afgiften saaledes, som af Finantsministeren foreslaaet, for enkelte smaa Brænderier, der ikke ere i Stand til at drives paa fabrikmæssig Maade, eller som have saa simple Redskaber, at deres Udbytte nødvendigvis maa blive ringere end deres Konkurrenters. Men jeg skal dog, for ikke at misforstaa,